

„Због тога није допуштено да влада човек него начело, јер он то чини себе ради и постаје тиранин” (Аристотел, Никомахова етика)

Грађани Србије имају богато искуство познавања праксе лажних и претераних обећања која дају политичари и политичке странке, нарочито у предизборним временима. Искуство их изгледа није научило ничему, и даље безглаво верују демагозима.

Александар Вучић разликује се од других председника влада или, рецимо боље, политичара по томе што обећања даје брзим темпом и што она готово листом остају неиспуњена. Многа обећања звуче готово бизарно. Оно што вређа јесте лакоћа њиховог давања. У многим случајевима, ради се о самој животној егзистенцији грађана, стога, инстант умирење давањем обећања без упоришта у логици, привредним околностима и перспективи није оно што се тражи, већ реална дијагноза проблема.

Низ нереалних обећања можемо почети са временом када је садашњи премијер био заменик председника СНС. Септембра 2011. он је изјавио да је „план његове странке да у наредних десет година доведе у Србију инвеститоре који ће уложити 100 милијарди евра” [1]. Иако није прошла деценија или више, можемо са сигурношћу тврдити да је инвестициони темпо којем присуствујемо, од формирања владе чији је први потпредседник Вучић био, недовољан да би се „визија“ о дванаестоцифреној инвестицији сматрала остваривом.

Вучићева обећана - лудом радована (II)

Пише: Бранислав Оморац
петак, 11 јул 2014 11:32

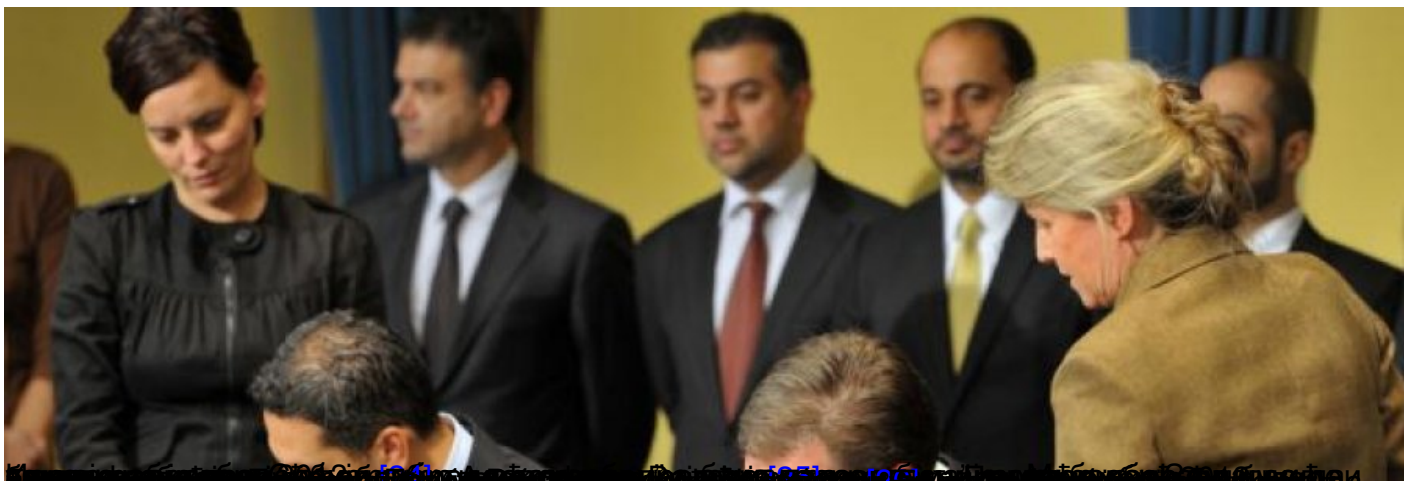
Вучићева обећана - лудом радована (II)

Пише: Бранислав Оморац
петак, 11 јул 2014 11:32

Вучићева обећана - лудом радована (II)

Пише: Бранислав Оморац
петак, 11 јул 2014 11:32

Вучићева обећана - лудом радована (II)

Пише: Бранислав Оморац
петак, 11 јул 2014 11:32

